

Living the Lotus 4

Buddhism in Everyday Life

2025
VOL. 235

Rishsho Kosei-kai of Brazil

Living the Lotus Vol. 235 (Tháng 4 2025)

Người chịu trách nhiệm biên tập: Keiichi Akagawa
Trưởng ban biên tập: Sachi Mikawa
Nhân viên biên tập: Nhân viên bộ phận truyền đạo quốc tế
Hội Rishsho Kosei-kai – Bộ phận truyền đạo quốc tế
Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo, 166-8537 Japan
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

Hội Rishsho Kosei-kai là giáo đoàn Phật giáo tại gia lấy Pháp hoa tam bộ kinh làm cơ bản, được sáng lập vào năm 1938 bởi Khai tổ Nikkyo Niwano và Phó tổ Myoko Naganuma. Đây là tập hợp những người có nguyện vọng phát huy lời dạy của Đức Thích Tôn tại gia đình, nơi làm việc, xã hội địa phương và muốn xây dựng một thế giới hòa bình. Hiện tại thì cùng với chủ tịch Nichiko Niwano, những người hội viên chúng ta đang phấn khởi nỗ lực trong công việc truyền giáo truyền đạo đồng thời bắt tay hợp tác với mọi người trong các lĩnh vực mà trước hết là lĩnh vực tôn giáo, tích cực tham gia nhiều hoạt động hòa bình khác nhau trong nước và nước ngoài.

Trong tiêu đề Living the Lotus—Buddhism in Everyday Life (Sống Kinh pháp hoa ~ Phật giáo trong sinh hoạt) thì có chứa đựng nguyện vọng phát huy lời dạy của Kinh pháp hoa trong cuộc sống hàng ngày để làm cho cuộc sống phong phú và có nhiều giá trị hơn nữa giống như bông sen đẹp nở trong bùn lầy. Thông qua tạp chí này, chúng ta truyền đi lời dạy của Phật giáo có thể phát huy được trong cuộc sống hàng ngày tới mọi người trên khắp thế giới bằng Internet.

Điều gọi là tin tưởng và ngưỡng bái

Nichiko Niwano
Chủ tịch Hội Risho Kosei-kai

“Tín ngưỡng” là gì?

Ngày Đức Thích Tôn chào đời là một ngày có ý nghĩa cực kỳ sâu sắc đối với những người có tín ngưỡng vào những lời dạy của phật, và ở Nhật Bản thì chúng ta tổ chức pháp hội để chúc mừng sự giáng thế của Đức Thích Tôn vào ngày 8 tháng 4 tân lịch.

Lễ Phật Đản trong bài thơ “Mỗi năm lễ Phật Đản, Lại nhớ thuở ấu thơ” (Sumio Mori) là chỉ pháp hội để chúc mừng sự đản sanh của Đức Thích Tôn tương tự như quán phật hội (lễ tắm phật), lễ dâng hoa hay lễ giáng thế. Từ bài thơ này, chúng ta có thể đọc được sự cảm khái khi rót trà ngọt lên tượng phật đản sanh trong đài hoa đặt tượng tại các chùa chiền, sự đản sanh của bản thân và hình bóng Đức Thích Tôn còn nhỏ tuổi giao thoa với nhau rồi chợt nhận ra “Mình cũng đã được ban cho sinh mệnh quý giá giống như Đức Thích Tôn”.

Như được chỉ ra trong bài kệ đản sanh của Đức Thích Tôn “Thiên thượng thiên hạ, duy ngã độc tôn”, việc “nghiên ngẫm sâu sắc về sự trân quý của việc được sinh ra làm con người và cảm nhận được sự đáng biết ơn” rồi chuyển sang cảm xúc gọi là “Tâm hồn của Đức Phật và tâm hồn của mình luôn kết nối với nhau và mình đang hít thở” cùng với cảm giác yên tâm “chính là đức tin”, Đức Khai Tổ đã nói thế. Vì vậy, thông qua những lễ hội như lễ đản sanh mà có rất nhiều người có thể nghiên ngẫm sự trân quý của sinh mệnh của bản thân và người khác và đón nhận được sự đáng biết ơn của sinh mệnh đó, điều này là điều rất tuyệt vời.

Thêm nữa, Đức Khai Tổ cũng nói thêm rằng “Tín ngưỡng là thứ chỉ dạy lối sống chân chính của con người”. Điều này có nghĩa là thứ chỉ dạy những điều căn bản về cuộc sống, tinh thần hay lối sống của con người là tôn giáo và là tín ngưỡng, và tôi cho rằng điều căn bản nhất trong số những điều căn bản đó chính là “phải biết được về sự trân quý của sinh mệnh của bản thân và sự đáng biết ơn vì được sinh ra với tư cách là một con người”.

Ngoài ra, trong vòng bảy ngày sau khi Đức Thích Tôn ra đời, mẹ đẻ của Ngài – hoàng hậu Maya, qua đời, và việc nhìn thấu được chân lý gọi là mọi thứ trên cuộc đời này đều không ngừng biến đổi (sự vô thường) ví dụ như sinh lão bệnh tử được tượng trưng bởi điều đó và chân lý gọi là tất cả mọi thứ xảy ra đều có mối quan hệ tương quan do tác dụng của nhân

và duyên (sự vô ngã – tính không), và chấp nhận mọi thứ như nó vốn có một cách chân thật để sống hài hòa với người khác là “lối sống chân chính của con người”.

Nghĩa là, việc học tập lối sống như thế từ những lời dạy của thần phật, tin tưởng và ngưỡng bái nó như là kim chỉ nam quý giá giúp làm cho bản thân trưởng thành được chúng ta gọi là “tín ngưỡng”, và một trong những sự thực hành mang tính sáng tạo của tín ngưỡng là bỏ tất hạnh mà chúng ta thực hiện hàng ngày.

Không bị lung lạc trước sự thay đổi của thời đại

Tôi nghe kể là có một vị có tín ngưỡng đã có cuộc trò chuyện như thế này ở gia đình của mình về cái gọi là “công việc bán thời gian bất hợp pháp (tuyển mộ người thực hiện công việc phạm pháp dưới dạng công việc làm thêm)” – thứ đã trở thành một vấn nạn của xã hội trong những năm gần đây. Khi vị đó nói với con gái mình rằng “Không biết tại sao những người trẻ tuổi lại có thể thân nhiên trộm cướp hay giết người thế nhỉ” thì cô con gái đã thốt ra một cách cực kỳ tự nhiên rằng “Ừa không phải là vì họ không có tín ngưỡng à!”.

Khi nhờ có tín ngưỡng mà nhận ra sự trân quý của sinh mệnh của bản thân và người khác, và rằng không ai sống đời chỉ nhờ sức mạnh của riêng mình thì lòng đồng cảm hay tâm hồn mong muốn giúp ích cho người khác mà ai cũng có sẽ được thức tỉnh, để rồi đương nhiên là sẽ không phạm những tội lỗi giống như thế, mà lại còn hình thành được “phần lõi của lối sống” gọi là mình hãy tử tế với người khác, không phải thế hay sao ạ — tôi cảm thấy là cảm giác như thế đã thấm ra từ lời nói của cô con gái đã được nuôi dưỡng bằng “nơi gieo mạ” gọi là “gia đình có tín ngưỡng”.

Chỉ có điều, điều này chắc chắn không phải là cứ có tín ngưỡng thì sẽ không làm chuyện xấu, hay nếu có tín ngưỡng thì sẽ thoát được khỏi sự đói nghèo hay nỗi khổ sở vì bệnh tật. Trong quá trình sinh sống với sự tin tưởng và ngưỡng bái những lời dạy quý giá chỉ dạy cho chúng ta lối sống chân chính = tôn giáo, chúng ta học được rất nhiều kiến thức và có thể hướng tới mục tiêu hoàn thiện bản thân với tư cách là con người.

Trong thời hiện đại với sự đa dạng hóa, người ta cho rằng cách nhìn của người đời đối với tôn giáo hay tín ngưỡng rất khác nghiệt. Tuy nhiên, ở sâu thẳm trong tâm hồn con người thì chắc chắn luôn có một tâm hồn khao khát muốn được biết đến và được học những lời dạy mà mình có thể tin tưởng như là chỗ dựa tinh thần của cuộc đời và muốn trưởng thành, vì vậy tôi nghĩ là không phải con người tất cả đều là “người mang tín ngưỡng” tôn giáo hay sao ạ?

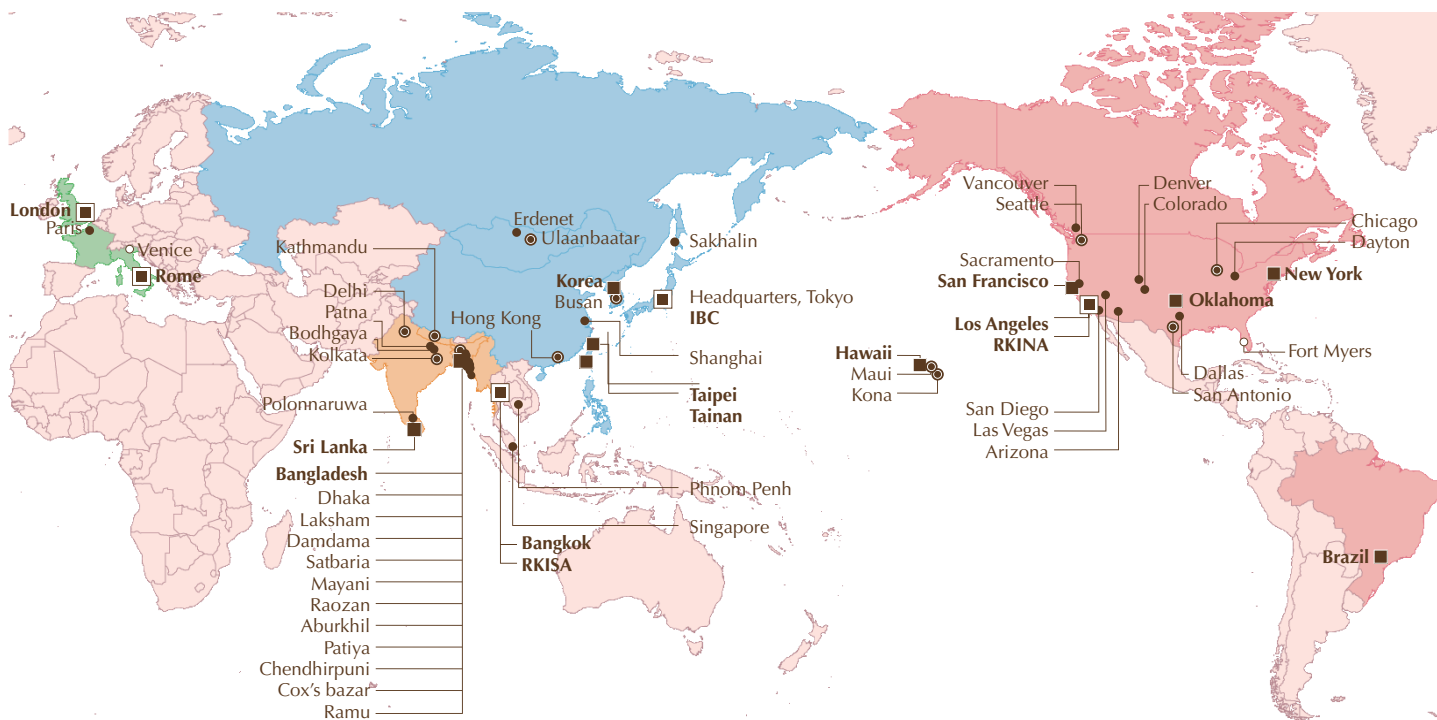
Nếu dựa trên sự nhận thức đó thì điều quan trọng bây giờ không phải là những cách làm hời hợt mà mỗi người chúng ta phải trở thành người tiếp xúc với người khác bằng lòng từ bi và lòng đồng cảm một cách triệt để, thứ vốn là nền tảng căn bản của con đường phật giáo, và có thể trở thành sự nâng đỡ cho tâm hồn khi có chuyện không hay xảy đến. Tại đó, nếu có một cảm giác yên tâm không thể diễn tả được bằng lời thì bất kỳ ai vốn từ đầu có sẵn lòng sùng đạo sẽ tự nhiên mà được dẫn đường chỉ lối tới “lối sống chân chính”.

(Kosei - số tháng 4 năm 2025)

🌸 *A Global Buddhist Movement* 🌸

Information about
local Dharma centers

facebook

X

